

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Το *Πρότυπο Πειραματικό Λύκειο της Ιωνιδείου Σχολής Πειραιά* σας προσκαλεί να παρακολουθήσετε τη δραματοποίηση αποσπασμάτων από τη «*Φόνισσα*» του *Αλέξανδρου Πασπαδιαμάντη*, που θα πραγματοποιηθεί την *Τετάρτη 2 Μαΐου 2012* και ώρα **19.00** στην αίθουσα εκδηλώσεων της Ιωνιδείου Σχολής Πειραιά, Σωτήρος Διός 17.

Η παράσταση δίνεται στα πλαίσια του 6^{ου} Φεστιβάλ Μαθητικού Θεάτρου Πειραιά.

Παίζουν:

Βεντούρη Λίλιαν, Βιτάλη Κατερίνα, Βλάχου Ευαγγελία, Βόντα Έλτιδα, Ζασκαλάκη Φιλιά,
Ζημάκη Ιωάννα, Ζιάκου Ιώ, Ερμίδου Ολυμπία, Ηλιάδου Έλενα, Καραβέλου Μαρίνα,
Κατράνος Θεοδόσης

Μουσική επένδυση: Βλάχου Ευαγγελία, Ζιάκου Ιώ, Ερμίδου Ολυμπία

Ήχος - Φωτισμός: Ερμίδου Ολυμπία

Σκηηνικά - Χροστούμια: Ζημάκη Ιωάννα, Ζιάκου Ιώ (όλοι μαθητές του Β1)

Η μουσική για το μοιρολόι που τραγουδά η Φόνισσα είναι της μαθήτριας Βλάχου Ευαγγελίας

Το σκίτσο των χεριών της Φόνισσας φιλοτέχνησε η μαθήτρια Ζιάκου Ιώ

Γενική επιμέλεια - Σκηνοθεσία : Δημακοπούλου Αλεξάνδρα – φιλόλογος του Πρώτου
Πειραματικού Λυκείου της Ιωνίδειου Σχολής Πειραιά

Η ΦΟΝΙΣΣΑ
ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗ

Δραματοποιημένα αποσπάσματα

Πρότυπο Πειραματικό Λύκειο

Ιωνιδείου Σχολής Πειραιά

Μάιος 2012

Έκδοση:

Πρότυπο Πειραματικό Λύκειο
Ιωνιδείου Σχολής Πειραιά

Επιμέλεια έκδοσης:

Δρ Αβραμιώτης Σπυρίδων
Διευθυντής του Πρότυπου Πειραματικού Λυκείου
της Ιωνιδείου Σχολής Πειραιά

Δρ Δημακοπούλου Αλεξάνδρα
Φιλολόγος του Πρότυπου Πειραματικού Λυκείου
της Ιωνιδείου Σχολής Πειραιά

Στο εξώφυλλο,

η περίφημη φωτογραφία που τράβηξε ο Παύλος Νιρβάνας στον Αλ. Παπαδιαμάντη
το 1906

Εκτύπωση - Βιβλιοδεσία: Λάκκας Χαράλαμπος (210 4124895)

Η ΦΟΝΙΣΣΑ

ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗ

Δραματοποιημένα αποσπάσματα

Πρότυπο Πειραματικό Λύκειο

Ιωνιδείου Σχολής Πειραιά

Μάιος 2012

Η παράσταση της 2ας Μαΐου 2012 δίνεται στα πλαίσια του
6^{ου} Φεστιβάλ Μαθητικού Θεάτρου Πειραιά

ΑΥΤΟΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ του ΑΛ. ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗ

« Έγεννήθην ἐν Σκιάθῳ τῇ 4 Μαρτίου 1851. Ἐβγήκα ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν Σχ(ολεῖον) εἰς τὰ 1863, ἀλλὰ μόνον τῷ 1867 ἐστάλην εἰς τὸ Γυμνάσιον Χαλκίδος, ὅπου ἤκουσα τὴν Α΄ καὶ Β΄ τάξιν. Τὴν Γ΄ ἐμαθήτευσά εἰς Πειραιᾶ, εἴτα διέκοψα τὰς σπουδὰς μου, κ' ἔμεινα εἰς τὴν πατρίδα. Κατὰ Ἰούλιον τοῦ 1872 ἐπῆγα εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος χάριν προσκυνήσεως, ὅπου ἔμεινα ὀλίγους μῆνας. Τῷ 1873 ἦλθα εἰς Ἀθήνας κ' ἐφοίτησα εἰς τὴν Δ΄ τοῦ Βαρβακείου. Τῷ 1874 ἐνεγράφημ εἰς τὴν Φιλοσοφικὴν Σχολὴν, ὅπου ἤκουσα κατ' ἐκλογὴν ὀλίγα μαθήματα φιλολογικά, κατ' ἰδίαν δὲ ἠσχολούμην εἰς τὰς ξένας γλώσσας.

Μικρὸς ἐζωγράφιζα Ἁγίους, εἴτα ἔγραφα στίχους, κ' ἐδοκίμαζα νὰ συντάξω κωμῶδιαι. Τῷ 1868 ἐπεχείρησα νὰ γράψω μυθιστόρημα. Τῷ 1879 ἐδημοσιεύθη ἡ *Μετανάστις*, ἔργον μου, εἰς τὸν *Νεολόγον* Κ/πόλεως. Τῷ 1881 ἔν θρησκευτικὸν ποιημάτιον εἰς τὸ περιοδικὸν *Σωτήρ*α. Τῷ 1882 ἐδημοσιεύθη *Οἱ Ἐπιποροὶ τῶν Ἐθνῶν* εἰς τὸ *Μὴ χάνεσαι*. Ἀργότερα ἔγραψα περὶ τὰ ἑκατὸν διηγήματα, δημοσιευθέντα εἰς διάφορα περιοδικὰ κ' ἐφημερίδας ».

(Α. Παπαδιαμάντης *Αυτοβιογραφούμενος*, επιμ. Παν. Μουλλά, Αθήνα, Ερμής, 1974, σελ. λα΄)

Πρωτοδημοσιεύτηκε ἀπὸ το Γιάννη Βλαχογιάννη: *εφ. Πολιτεία*, 13.9.1925

Τα αποσπάσματα από τη *Φόνισσα* προέρχονται από την έκδοση: Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης, Άπαντα, Τόμος Τρίτος, Κριτική Έκδοση Ν. Δ. Τριανταφυλλόπουλος, Εκδόσεις Δόμος, Αθήνα, 1984:

http://www.papadiamantis.org/index.php?option=com_content&view=article&id=334:03-43-h-fonissa-1903&catid=58:narration&Itemid=54 [17.04.2012].

Οι περιληπτικές αποδόσεις του κειμένου της *Φόνισσας* ανάμεσα στα πρωτότυπα αποσπάσματα έγιναν από την φιλόλογο Δημακοπούλου Αλεξάνδρα

Κατά τη διάρκεια της παράστασης ακούγονται τα παρακάτω μουσικά θέματα:

- Tyler Bates : Message for the Queen
- Jesper Kyd, Lorne Balfe: Assassin' s Creed Revelations, original game soundtrack, Assassin' s Creed Theme HD
- Akira Yamaoka: Silent Hill 2 Ost, Fermata in mystic air
 - Jan - Michael DeRuyter : Sad Flute Song
- Brian Tyler : Children of dune soundtrack, 02, Dune Messiah
 - Two Steps From Hell: Calamity (Choir)

Αφήγηση - ερμηνεία :

Βεντούρη Λίλιαν, Βιτάλη Κατερίνα, Βλάχου Ευαγγελία,
Βόντα Ελπίδα, Δασκαλάκη Φιλιώ, Δημάκη Ιωάννα,
Διάκου Ιώ, Ερμίδου Ολυμπία, Ηλιάδου Έλενα,
Κακαβέλου Μαρίνα, Καπράνος Θεοδόσης

Μουσική επένδυση: Βλάχου Ευαγγελία, Διάκου Ιώ, Ερμίδου Ολυμπία

Ήχος – Φωτισμός : Ερμίδου Ολυμπία

Σκηνικά – Κοστούμια : Δημάκη Ιωάννα, Διάκου Ιώ

(όλοι μαθητές του Β1)

Η μουσική για το μοιρολόι που τραγουδά η *Φόνισσα*
είναι της μαθήτριάς Βλάχου Ευαγγελίας

Θεατρική διασκευή - Σκηνοθεσία - Γενική επιμέλεια:

Δημακοπούλου Αλεξάνδρα – φιλόλογος του Πρότυπου
Πειραματικού Λυκείου Ιωνιδείου Σχολής Πειραιά

Ο Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης, είναι, αναμφισβήτητα, ένας από τους πιο σημαντικούς νεοέλληνες πεζογράφους. Γι'αυτό και το έργο του δικαίως κατέχει ξεχωριστή θέση στη νεοελληνική λογοτεχνία. Άλλωστε, αρκετά κείμενα του είναι ενταγμένα στο μάθημα της Λογοτεχνίας τόσο του Γυμνασίου, όσο και του Λυκείου. Σ'αυτό το πλαίσιο, και με αφορμή τα εκατό χρόνια που συμπληρώθηκαν το 2011 από το θάνατό του, δημιουργήθηκε στο σχολείο μας θεατρική ομάδα, με σκοπό να δραματοποιήσει αποσπάσματα από τη *Φόνισσα*, ένα από τα κορυφαία έργα του Αλ. Παπαδιαμάντη. Η προσπάθεια αυτή, που έγινε με αγάπη και μεράκι από όλους τους συντελεστές της, είμαι σίγουρος ότι θα συνεχιστεί και με άλλες ανάλογες στο μέλλον.

Δρ Αβραμιώτης Σπυρίδων
Διευθυντής του Πρότυπου Πειραματικού Λυκείου
της Ιωνιδείου Σχολής Πειραιά.

Λίγα λόγια για τη Φόνισσα, όπως την είδαμε..

Η υπόθεση της παπαδιαμαντικής νουβέλας *Η Φόνισσα* είναι γνωστή, λίγο-πολύ, σε όλους. Εμπνευστήκαμε τη δραματοποίηση κάποιων αποσπασμάτων της, αφού δυσκολευτήκαμε πολύ μέχρι να το αποφασίσουμε. Πώς να αγγίξει κανείς ένα τέτοιο κείμενο; Και τί μπορεί να πει, τί μπορεί να δώσει, μέσω μιας δραματοποίησης, απ' αυτό που έχει πει ο δημιουργός του μέσω της λογοτεχνικής αφήγησης; Με όλους τους δισταγμούς και τη διαρκή αμφιβολία για το αποτέλεσμα μιας τέτοιας απόπειρας, πήραμε επιτέλους την απόφαση. Στα λίγα αποσπάσματα που επιλέξαμε να φωτίσουμε, η τριτοπρόσωπη αφήγηση του Παπαδιαμάντη παραμένει αναλλοίωτη. Τα αποσπάσματα αυτά παραμένουν ακέραια. Όλα τα διηγείται ένας αφηγητής, αλλά ο αφηγητής που μιλάει σε τρίτο πρόσωπο γίνεται στη σκηνή και το ίδιο το κεντρικό πρόσωπο του έργου, η ίδια η Χαδούλα : Η Χαδούλα, η Φραγκογιαννού είναι αυτή που αφηγείται σε τρίτο πρόσωπο τα όνειρα και τους εφιάλτες της, μέσα από τα οποία αναβιώνονται οι αναμνήσεις της ζωής της από τότε που ήταν παιδί.

Η Φραγκογιαννού, «γυνή ἔ ξηκοντοῦ τις», έζησε μια ταλαιπωρημένη ζωή υπηρετώντας πάντα τους άλλους. Η γριά Χαδούλα πιστεύει ότι η γέννηση ενός κοριτσιού προκαλεί δυστυχία, τόσο στο ίδιο, όσο και στους γονείς του, ιδιαίτερα αν αυτοί είναι φτωχοί, αφού πρέπει να το αναθρέψουν, να το προικίσουν και να το παντρέψουν.

Ενώ αγρυπνά στην κούνια της άρρωστης νεογέννητης εγγονής της, θυμάται όλες τις δύσκολες στιγμές της ζωής που έζησε. Επιστρέφοντας σ' όλη την περασμένη της ζωή, παραλογίζεται και πνίγει το βρέφος. Αν και αισθάνεται ενοχές, δεν δείχνει να μετανιώνει για την πράξη της. Στη συνέχεια, εκτός από την ίδια της την εγγονή, η Φραγκογιαννού θα πνίξει ακόμα τρία μικρά αθώα κοριτσάκια. Όμως, δε φαίνεται να συνειδητοποιεί τις πράξεις της ως εγκληματικές. Πιστεύει πως είναι θεάρεστες και πως η ίδια εκτελεί κάποια υψηλή αποστολή. Η χωροφυλακή την υποψιάζεται και ψάχνει να τη συλλάβει. Καταδιωκόμενη από τους χωροφύλακες, η Φραγκογιαννού, ενώ κρύβεται και ταλαιπωρείται περιπλανώμενη, αποφασίζει να καταφύγει στο ερημητήριο ενός ασκητή, του παπα-Ακάκιου, και να του εξομολογηθεί τα αμαρτήματά της. Όταν όμως προσπαθεί να περάσει το στενό πέρασμα που χώριζε το βράχο του ερημητηρίου από τη στεριά, η Φραγκογιαννού καταβυθίζεται στα νερά της παλίρροιας και βρίσκει τον θάνατο «μεταξύ τῆς θείας καί τῆς ἀ νθρωπίνης δικαιοσύνης».

Η ηρωίδα του Παπαδιαμάντη ξεπερνά τα κοινά μέτρα και με τις πράξεις της έρχεται σε σύγκρουση με τους ανθρώπινους και φυσικούς νόμους. Πρόσωπο αμφίσημο, θεωρεί τον εαυτό της απεσταλμένη του θεού, αλλά διαπράττει φόνους. Θεραπεύει αρρώστους με τα

βοτάνια της, αλλά και αφαιρεί ζωές πνίγοντας μικρά κορίτσια, και φέρει δύο ονόματα που, κατά τον Guy (Michel) Saunier, είναι εξίσου φορτισμένα συμβολικά : «Χαδούλα», που παραπέμπει στο χάδι, αλλά και στο χάδι θανάτου, και «Φραγκογιαννού», σύζυγος δηλ. του Γιάννη του Φράγκου, που υποδηλώνει τον μισητό Άλλο, τον ξένο, τον Φράγκο, την εσωτερική ετερότητα.¹

Η γριά Χαδούλα βασανίζεται από ενοχές. Οι ενοχές της όμως δεν είναι ικανές να περιορίσουν την βαθύτερη επιθυμία της να μην βλέπει άλλους γονείς να βασανίζονται να προκίσουν και να παντρέψουν τα κορίτσια τους. Στο πρόσωπο κάθε κοριτσιού βλέπει τον ίδιο της τον εαυτό και τα δικά της βάσανα. Μέσω της ηρωϊδας του, ο Παπαδιαμάντης κριτικάρει σφοδρά τον κοινωνικό θεσμό της προίκας

Στην περίπτωση της Φραγκογιαννούς, οι γονείς της την αδίκησαν κρατώντας για τους εαυτούς τους και το γιο τους τα περισσότερα και τα καλύτερα. Η δική της προίκα, χαλάσματα στο Κάστρο, την παλιά πόλη, την ακατοίκητη «ὄ που μόνον τα Στοιχειά κατοικούν», και όχι στη νέα. Οι γονείς της «τὴν ὕ πάνδρευσαν, καὶ τὴν «ἐ κουκούλωσαν», καὶ τὴν ἐ προίκισαν μὲ τὸ σπίτι τὸ ἐ τοιμόρροπον εἰς τὸ παλαιὸν ἀ κατοίκητον Κάστρον, καὶ μὲ τὸ μπουστάνι τὸ χέρσον εἰς τὴν ἀ γρίαν βορεινὴν ἐ σχατιάν, καὶ μὲ τὸ ἀ γριοχώραφον τὸ διαφιλονικούμενον ἀ πὸ τὸν γείτονα καὶ ἀ πὸ τὸ Μοναστήρι...». «Τοιαύτην προῖκα ἔ δωκεν ὁ γερο-Σταθαρός εἰς τὴν θυγατέρα του. Ἄλλως αὐτὴ ἦτο μοναχοκόρη. Διὰ τὸν ἐ αὐτόν του, τὴν συμβίαν καὶ τὸν υἱόν του, εἴχε κρατήσῃ τὰς δύο νεοδημήτους οἰκίας εἰς τὴν νέαν πόλιν, τὰ δύο ἀμπέλια πλησίον ταύτης, δύο ἐλαιῶνας, καὶ ὀλίγα χωράφια — καὶ ὅσα μετρητὰ εἶχεν».

Πέρα, λοιπόν, από τον κοινωνικό θεσμό της προίκας, είναι το ίδιο το οικογενειακό περιβάλλον που τραυματίζει και διαταράσσει τον ψυχισμό της Φραγκογιαννούς, όπως φαίνεται και από τους εφιάλτες που βλέπει. Η δική της οικογένεια δεν ανήκε στις φτωχές οικογένειες του νησιού. Δεν ετίθετο για εκείνη πρόβλημα προίκας. Κι' όμως, η μόνη «προίκα» από τη μάνα της, την κακή, βλάσφημο και φθονερά στρίγγλα-μάγισσα, μόνον νυχιές, τσιμπιές και δαγκωματιές. Ίχνος μητρικής αγάπης. Και ο πατέρας ουσιαστικά απών. Μέσα από την άρνηση παροχής προίκας, είναι και η άρνηση παροχής αγάπης που διαφαίνεται εκ μέρους των γονιών της.

Όταν καταδιωκόμενη από τους τακτικούς και αποκαμωμένη από την περιπλάνησή της σε ερημικά σημεία του νησιού αποκοιμείται στην κρύπητη της, στη Σπηλιά, βλέπει στον ύπνο

¹ Πρβ. Guy (Michel) Saunier, *Εωσφόρος και άβυσσος – Ο προσωπικός μύθος του Παπαδιαμάντη*, Αθήνα, Άγρας, 2001, σ. 242.

της χορό των τριών θυγατέρων της που παίρνουν τη μορφή των μικρών κοριτσιών που έχει πνίξει, τα οποία της ζητούν αγάπη, χάδια, δώρα, φιλιά, υπενθυμίζοντάς της ότι είναι παιδιά της. Είναι όλ' αυτά τα σημάδια – σύμβολα μητρικής αγάπης, τα οποία έλειψαν και από την ίδια. Είναι η αγάπη που της στέρησε η ίδια της η μάνα, και που η Φραγκογιαννού εκδηλώνει με έναν εντελώς διαταραγμένο και ανάποδο τρόπο, πνίγοντας δηλαδή, τα μικρά κορίτσια, στα οποία βλέπει τον ίδιο της τον εαυτό. Μέσα από τους πνιγμούς των κοριτσιών, παρατηρεί ο Ε.Γ. Ασλανίδης, πνίγει τη δική της ανάγκη γι' αγάπη που δεν πήρε ποτέ, πνίγει τον ίδιο της τον εαυτό.² Είναι η ίδια, κατά τον ίδιο μελετητή, το θυγάτριον³ που, όταν καταδιωκόμενη κρύβεται για να ξεκουραστεί και να ησυχάσει για λίγο, «ή ρχισε νά ναναρίζεται μόνη της, ύ ποψιθυρίζουσα ἔ να τραγούδι ὡσά ν μοιρολόγι Τὸ ν κλαυθμυρισμὸ ν ἐ κεῖ νον τοῦ νηπίου τὸ ν ἦ κουε συχνὰ μέσα της, βαθιὰ στὰ σωθικά της. Τὸ μυστηριῶδες τοῦ το κλαῦ μα ματαίως ἐ δοκίμαζε νὰ κατασιγάση μὲ τὸ ῥῆσμα τὸ παραπονετικὸ ν καὶ ρεμβῶδες, τὸ ὁ ποῖ ον ὑ πεψιθύριζε.»

Ο τρόπος με τον οποίο ο Παπαδιαμάντης βυθίζεται στον ψυχικό κόσμο της ηρωίδας του, στα μύχια μιας τραυματισμένης ανθρώπινης ψυχής, είναι μοναδικός. Η παπαδιαμαντική γλώσσα, ιδιότυπη, μουσική και ακριβέστατη στην πιο μικρή λεπτομέρεια....

Η κάθαρση επιτυγχάνεται με την καταβύθισή της ηρωίδας στο υγρό στοιχείο. Η Φραγκογιαννού, κατά τον Ξ. Α. Κοκόλη, επιστρέφει στην πριν από τη γέννηση ανυπαρξία.

Ο πνιγμός της, αν διαβαστεί ανάποδα, μπορεί να ειδωθεί ως μια κινηματογραφική αναπαράσταση γέννησης, εξόδου από τη μήτρα: ὠτα, μυκτήρες, στόμα, στέρνον, μέση, γόνυ, πόδες.⁴ Η Φραγκογιαννού καταβυθίζεται στο υγρό φυσικό στοιχείο και βρίσκει τον θάνατο «εἰς τὸ ἦμισυ τοῦ δρόμου, μεταξύ τῆς θείας καὶ τῆς ἀνθρωπίνης δικαιοσύνης».

Θέλοντας να κατανοήσουμε την ψυχή της Φραγκογιαννούς, εστίασαμε σκηνικά σε σημεία του κειμένου που προβάλλουν ιδιαίτερα την ψυχική πορεία της ηρωίδας, τις εσωτερικές της διεργασίες, τις σκέψεις της, και κυρίως τα όνειρά της.

² Ο Ε. Γ. Ασλανίδης παρατηρεί σχετικά: «Έτσι, πνίγοντας τη συνονόματη (ενν. εγγονή της) (κι όλα τα άπληστα, βουλμικά κοριτσάκια) πνίγει την πείνα της, τη διεκδίκησή της, πνίγει τον εαυτό της ως ξεχωριστό άνθρωπο». Βλ. Ασλανίδης Ε.Γ., *Το μητρικό στοιχείο στη «Φόνισσα» του Παπαδιαμάντη* · Ψυχαναλυτικό δοκίμιο, Αθήνα, εκδ. Ράππα, 1988, σ. 30.

³ Πρβ. Ασλανίδης Ε.Γ., *όπ.π.*, σ. 28.

⁴ Πρβ. Κοκόλης, Ξ. Α., *Για τη «Φόνισσα» του Παπαδιαμάντη, δύο μελετήματα*, University Studio Press, Θεσσαλονίκη, 1993, σ. 58.

Προκειμένου για την κατανόηση της εξέλιξης της υπόθεσης, αφηγούμαστε περιληπτικά (με ένα δικό μας κείμενο που αποδίδει περιληπτικά το περιεχόμενο του παπαδιαμαντικού κειμένου) το μέρος του έργου που δεν φωτίζουμε μέσα από την παράσταση.

Δρ Δημακοπούλου Αλεξάνδρα
Φιλολόγος του Πρότυπου Πειραματικού Λυκείου
της Ιωνιδείου Σχολής Πειραιά

Το σκίτσο των χεριών της Φόνισσας φιλοτέχνησε η μαθήτρια Διάκου Ιώ

Ευχαριστούμε τις κυρίες Βάνα και Τζένη Βουτσαδάκη για τη βοήθειά τους, τους καθηγητές του σχολείου μας, καθώς και το υπόλοιπο προσωπικό, για κάθε διευκόλυνση που μας παρείχαν. Ευχαριστούμε επίσης, την κα Ειρήνη Κουρή για την πολύτιμη συνδρομή της στα σκηνικά της παράστασης. Τέλος, ευχαριστούμε τον κο Δημήτρη Δημάκη για την πρακτική βοήθεια του.

Θέατρο:
«ΚΩΣΤΑΣ ΚΩΣΤΑΡΑΚΟΣ»
Θήρας & Μαντινείας, Καμίνια

6^ο φεστιβάλ
μαθητικού
θεάτρου
Πειραιά

Μουσικό Σχολείο Πειραιά 23/4, 10/5 ώρα 19.00 και 2/5 ώρα 19.00 στο Σχολείο
Π.Π. Γυμνάσιο Ιωνιδείου 24/4 ώρα 19.00
Γυμνάσιο Πόρου 27/4 ώρα 10.00
2^ο Γυμνάσιο Νίκαιας 30/4 ώρα 19.00
Ζάννειο Πειραματικό Γυμνάσιο 2/5 ώρα 10.00
Π.Π. Λύκειο Ιωνιδείου 2/5 ώρα 19.00, Αίθουσα Ιωνιδείου Σχολής
ΓΕΛ Καμινίων 3/5 ώρα 11.00
ΓΕΛ Καλλίπολης - ΓΕΛ Π.Π. Ζανείου 3/5 ώρα 19.00
6^ο Γυμνάσιο Νίκαιας 4/5 ώρα 19.00
ΕΠΑΛ-ΓΕΛ Αίγινας 7/5 ώρα 19.00
9^ο Γυμνάσιο Πειραιά 8/5 ώρα 19.00
Γυμνάσιο Αμπελακίων 9/5 ώρα 10.00
Γυμνάσιο Καμινίων 9/5 ώρα 19.30